

prednikov bila je strasti lova zelo udana, samo sedanji vladar ni še sprožil puške, ter se zabava raje z drugimi zabavami. Tudi lok z puščicami bil je zelo v navadi v turških lovskih krogih, sedaj pa je popolnoma preminul. Najprvo odtegnili so se temu načinu streljanja sultani sami. Ako se je primerilo v zadnjih stoletjih kedaj, da je roka kakega vladarja sprožila lok, bilo je to turškemu ljudstvu tako sveto, da se na mesto, kamor je padla puščica, postavili takoj kak spominek, ki priča o „cesarskem strelu“. Abdul-Aziz, stric sedanjega vladarja, ljubil je najbolj igre, ki so jih proizvajali močni velikani v medsebojnem boju. Nazivljejo jih „pehlivani“ t. j. borilci, ki pa navadno ne znajo ne čitati in pisati, ter obstoji vsa njih zasluga in učenost samo v tem, da se znajo s svojim nasprotnikom izborna boriti. Te vrste ljudi imel je Abdul-Aziz, vedno mnogo v palači in malokedo je prišel do velikih častij, obsipan z darovi in milostmi gizdavega cesarja. Tuli sedanji turški sultan ljubi čez vse te vrste bitke, ter dobiva iz vsih delov cesarstva najprve boritelje, da bivajo v njegovi bližini in ga razveseljujejo. Prej imenovani stric sedanjega vladarja (katerega pa so, kakor govori zgodovina, štirje podkupljeni „pehlivani“ na grozen način usmrtili) pa je posebno negoval šport bitke z petelini ali ovni. Njegov kokošnjak bil je najdragocenejši in najzanimivejši celega sveta. Od vsih krajev dobival je bojne peteline in naj so stali tudi tisoče. Pod njegovim vladanjem zastajali so državni posli, ker je zanemarjal vse, samo da se je mogel baviti z petelinjimi bitkami. Bajje je dal petelinom premagovalcem tudi redove, da so ž njimi okrašeni kazali vsim svojo hrabrost. Sedanji sultan pa ne mara za krvave živalske bitke; samo enkrat plačal je potne stroške iz svoje blagajne, da je šel neki turški petelin v Ameriko borit se z nekim Amerikanskim petelinom. Ali je prišel kot zmagovalec nazaj na Turško, o tem kronika molči.

— **Zaradi 10 kron umoril šest oseb.** Delavec Tit Seski obiskal je nedavno neko znano rodbino v Likalu. Družina ga je prijazno sprejela v gostoljubje, in mladi hudodelec je v teku govora tudi izvedel, da imajo v hiši celih 10 kron denarja. Polakomnil se je teh 10 kron ter po noči natihoma vstal, vzal sekuro ter umoril najprvo gospodinjino in 16letno njeno hčer. Zatem je zadavil dva dečka stara od 2—4 let. Mater od gospodinjne je pastirja, ki sta se vzbudila ob ropotu, ranil je smrtno nevarno v kuhinji. Nato je vzal onih osodepolnih 10 kron, popil čašo žganja in pobegnil. Ko je zjutraj prišel domov gospodar, ki je imel nočno stražo v tvornici, našel je rodbino umorjeno na grozen način. Ubijalca so dobili v nekej krčmi, kjer se je skušal skriti. Za tako zver v človeški podobi bile bi pač še vislice premalo.

— **Nekdo, ki si ne maši pred resnico ušes.** „Polski Kurjer“ je razpisal pred nekaj časa več nagrad za najboljše odgovore na vprašanje: Katera ljudska napaka škoduje najbolj Poljakom in kako bi jo bilo možno odstraniti? Odgovorov ni prišlo nič manj kot 101. V jury je tudi glasoviti poljski pisatelj Boleslav Prus in pisateljica Elisa Orzeško. Prvo darilo je dobil dr. Stanislav Trzebinski, ki pravi, da ima poljski narod nešteto napak ter citira Morica Saksonskega, ki je dejal nekoč: „Zdi se, da so na Poljskem ženske edini moški“. Trzebinski meni, da je imel Moric Saksonski do neke gotove mere popolnoma prav. Poljaki so po svojem značaju nestalni, vihravi ter nimajo utrjenih nazorov. Druga napaka Poljakov je — ničemurnost. „Ljudje omahljivega značaja se vedno boje pripoznati svoje nedostatke“. Pisatelj sploh zelo biča svoj narod, toda že to je nekaj, da hočejo izpoznati Poljaki svoje pomanjkljivosti in vzbuja nado, da se s časom spopolnijo.

— **Zakaj si pri zevanju zakrivamo z roko usta?** V srednjem veku in kjekod je tudi še zdaj prazna vera, da hudič zmiraj preži, da bi se mogel vtepati v človeka ter ga posesti. Ker pa je moral včasih precej dolgo čakati pri kakem

človeku, predno je odprl usta, ga je rajše dregnil, da je zehnil in tako je vhalaj vanj z vsem svojim peklenkim veličanstvom. Zato so si ljudje prekrižavali pri zehanju, da bi prepodili peklenščeka. Ponekod imajo še to navado, po drugih krajih pa si samo z dlanjo prikrijejo usta, dekadentii in secesionisti pa puste, kadar zehajo, usta na ves stežaj odprta.

— **Nima časa za ženitev.** Izumitelj brzjava brez žic, Italijan Marconi, se je pred leti zaročil z lepo sodnikovo hčerjo Josipino Borren-Holman. No, baš tedaj mu je šinila v glavo ideja za nov izum, tako da je več tednov povse pozabil na svojo zaročnico, a ko so ga spomnili, je sporočil, da za sedaj nima časa za ženitev.

— **Aforizmi o ljubezni francoskega pisatelja Paul Bourgeta.** — Možje nikdar niso v stanu prav razumeti onih lastnostij, katere se na drugih možkih ženske dopadejo ali ne dopadejo. — Srečo po prestanej ljubosumnosti je primerjati lepemu licu po prestanej bolezni, jeden kot drugi pusti za seboj sledove. Prave duševne drame nimajo dogodkov. — Od srca ljubi tisti, kateri je vse odpustil onemu, ki ga ljubi

— **Predavanje o časnikarstvu na vseučilišču.** Heidelberg je edina univerza, kjer se predava zgodovina tiskarstva in časnikarstva na Nemškem. Predavanje ima historik prof. dr. Adolf Koch, večletni šef-urednik „Heidelberger Tagblatt“. V poletnem tečaju bo predaval o praktičnih vajah za uvedenje v časnikarstvo. Predavanje je brezplačno ter močno obiskovano.

— **Konec Rigove slave.** Glasoviti ciganski primarij Rigo Jancsi je najbrže „zaigral“ svojo slavo, v nedeljo so ga izžvižgali v „Folies Bergeres“ v Parizu, ko je godel. Žvižgali so pravzaprav njenovej ženi, kneginji Chimayovi, ki je bila za kulisami.

— **Glavni ruski pisatelj in pesnik N. J. Naumov** je umrl. Naumov je bil realist v plemenitem pomenu, kakor je večina ruskih pisateljev. Posebno dovršeno je opisoval življenje in bedo sibirskega prebivalstva. Skoro vse svoje življenje je prebil v Sibiriji in je imel torej najboljšo priliko na ančno proučiti tamošnje razmere. Zaradi tega je tudi takoj prijel za pero, da piše proti krivicam, ki jih trpe v Sibiriji ubogi kmetje trpini od strani velikašev. Naumov sam je živel v neprestani bedi in se je do smrti moral boriti z revščino, da je mogel preživiti svojo rodbino. Smrt mu je bila zatorej prava rešiteljica. Leta 1898. je zbral nekaj svojih spisov in jih obelodanil, da bi za skupiček nekoliko pridobil olajšave v svoji bedi. Sedaj se izdajo vsa njegova znamenita dela.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 22. februarja t. l.: 56, 18, 79 50, 22.

V Trstu dne 22. februarja t. l.: 68, 39, 30, 7, 55.

V Pragi dne 26. februarja t. l.: 6, 5, 71, 54, 8.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher,**
Deutsche Gasse 8 Budapest. (6—10)